

סעודת שבת

עם ראש הישיבה שליט"א

גליון 13

פרשת חיי שרה
כ"ה חשוון
שנת ה'תשפ"ג

פרשת שמיני

אני מודה להשם שזכיתי להשתתף בסעודה נעימה יפה ושמחה כזו, ובבאטע נפלא כזה אצל הראש ישיבה שליט"א.

תודה להשם שזכיתי להשתתף בסעודת מלווה מלכה מפוארת אצל הראש ישיבה שליט"א, אנסה לכתוב כמה שיחות יפות שאמר הראש ישיבה.

שוחחו על מה שאמר הראש ישיבה בשיעור בסיפורי מעשיות, שכאשר מדברים אל בן אדם יפה הוא נהיה חבר שלך, במקום לריב אפשר לדבר יפה, זה תבונה עצומה שמוהרא"ש לימד אותנו שבשביל זה לבד היה כדאי להתקרב.

הראש ישיבה ישיבה סיפר: "היה לי את זה במכולת, היום כבר הולכים הילדים שלי למכולת, אבל אז כשהלכתי למכולת אמרתי לו "תודה על המכולת" "אני מתענג מהמכולת" וכשקרה שנזכרתי שאני צריך משהוא כשהוא עמד בסגירת החנות, תמיד היה מכניס אותי, תמיד הוא הרשה לי לרשום, ואם לא היה לי לשלם הוא היה מחכה עם התשלום".

לאנשים אין שכל, אנשים חושבים שמכיוון שאני נותן כסף אני לא צריך להגיד תודה, אבל למעשה יש לו מכולת, כשאני קם בבוקר ואני צריך חלב יש לי איפה לקנות את החלב, בוודאי שאני צריך לשלם כסף, אבל אם אני קם בבוקר ואני צריך לחם לאשתי ולילדים, יש לי איפה לקנות.

הראש ישיבה סיפר: "לפני שנים היה גוי שעבד במקווה, אני הייתי אומר לו תמיד, תודה רבה! יברכך השם, אלוקים יברך אותך, תמיד הוא היה פותח לי את המקווה, עשרים וארבע שעות ביממה. כך זה עם כל דבר, לדוגמא: חברת מוניות, הרבה פעמים הם לא מתייחסים כשאתה מדבר אליהם, אבל אם אתה אומר להם תודה רבה, יברכך השם, אלוקים יברך אותך, אחרי כך הם יעשו הכול בשבילך, תנסה את זה!", אבל לא רק כשאתה צריך טובה ממנו, אלא אפילו סתם כך תודה לשני.

אותו דבר בבית עם אבא ואמא, ועם החם והחמות, אם אומרים לו תודה תודה, הוא לא יתערב לך אחר כך בחיים. הראש ישיבה ביקש שיביאו עוד אוכל לבחורים, אמר אחד הבחורים: "לא באנו לכאן לאכול באנו לשתות" ביקש הראש ישיבה מאחד הבחורים שילך להכין לו קפה, אמר הבחור "לא, באנו לשתות מהיין ההונגרי".

סיפר הראש ישיבה: פעם נסעה עגלה שלמה של סוחרים, כדרכם של סוחרים כל אחד התגאה עם הסחורה שלו, אמר אחד הסוחרים לי יש יין הונגרי, יין הונגרי היה בזמנו היין הכי טוב, הסוחרים התחילו לטעום וכולם אמרו פה אחד: "וואו, זה יין טוב".

בעגלה היה איתם בחור שעבד פעם אצל סוחר יין הונגרי, והוא כבר טעם את היין ההונגרי האמיתי, והוא אמר לסוחרים: זה לא יין הונגרי אני כבר טעמתי את היין ההונגרי! כולם התחילו לצעוק עליו אתה לא מתבייש לדבר נגד היין ההונגרי?! ודחפו אותו מהעגלה והמשיכו לצעוק עליו: מה זה שאתה מדבר על היין ההונגרי?! והוא ענה להם: "אני כבר טעמתי את היין ההונגרי, ולי אתם לא תוכלו למכור סיפורים".

והראש ישיבה סיים: "זה משל שרבינו הקדוש סיפר, שמי שכבר טעם את היין ההונגרי, אותו כבר אי אפשר להטעות, כך גם מי שטעם כבר את רבינו, אותו אי אפשר כבר לרמות, כי מה תמכור לו? הוא כבר התחיל להרגיש את השם".

הראש ישיבה שאל את הבחורים מי יודע את שלושת הדברים שרבינו אמר שאלו פעלתי אצל אנשי, דבר ראשון אמר רבינו: "עבירות כבר לא תוכלו לעשות בשלימות", אפילו כשנופלים זה צובט בלב ומתחילים לצעוק אל השם. הדבר השני אמר רבינו: "לקחתי ממכם את הגדלות" כששומעים על מישהו שהוא חסיד ברסלב כולם מעקמים את האף, אין לו כבר את השם של 'בחור חשוב-מצוין-חסיד'. והדבר השלישי אמר רבינו: "אתם כבר לא תוכלו לסבול שקרים, אדמורי"ם מזויפים, הכנסתי בכם אמת".

אחד סיפר לראש ישיבה שיש שאומרים שהדברים שאומר הראש ישיבה הם לא ממוהרא"ש, אמר לו הראש

ישיבה: "מי הביא אותך למוהרא"ש? מי לימד אותך ממוהרא"ש?"

הראש ישיבה סיפר על בחור שאבא שלו היה מתפלל כל התפילות אצל מוהרא"ש, אבל הבחור היה עובד השם, למדן, ולא היה לו קירבה למוהרא"ש. הבחור התחתן עם אחד שגם הוא היה מתפלל אצל מוהרא"ש אבל לא היה לו שום קשר עם ברסלב, עד שהתחילו לעבור עליו קשיים אז הוא נהיה מקורב מחודש.

דיברו על אחד שעזב את היכל הקודש כי אנשים הסיתו אותו נגד ברסלב, אמר הראש ישיבה: "יש אנשים שבאים להתפלל בהיכל הקודש ועוזבים אחר כך, אבל מי שלמד כאן בישיבה אי אפשר להסית ולקחת אותו מפה", מי שלמד בישיבה, אז הישיבה יותר חזקה מהכול, תלמיד ישיבה אי אפשר לקחת מפה, אין דבר כזה.

אני לא מדבר מאחד שהיה פה שבועיים, אמר הראש ישיבה, אחד שלמד כאן בישיבה אי אפשר להסית, אין כזה דבר, תגיד לי שם אחד שלמד כאן בישיבה ועזב."

מישהו אמר איזה שם, שאל אותו הראש ישיבה: "מי נקרא תלמיד הישיבה? אם הוא יושב ברכב ליד הישיבה במשך שעה ומשחק עם הטלפון? אני מדבר מתלמיד הישיבה, אחד שהיה בישיבה.

עוד אחד זרק שם נוסף, אמר הראש ישיבה: הוא עדיין תלמיד הישיבה, הוא עדיין לומד משניות ולומד עדיין חומש.

הראש ישיבה אמר: "בהתחלה עם פתיחת הישיבה אף אחד לא היה כאן, הילדים

ממשפחות של חסידי ברסלב עצמם לא רצו לשמוע מברסלב ובוודאי לא הנשים". הראש ישיבה סיפר על אחד שהיה צריך להיבחן על משהו כל שנה, כי רק כך הירשתה לו אשתו לנסוע לאומן. זה לא היה כך שהנשים ירצו לשלוח את הבעלים לאומן, זה היה בצורה כזאת: אני מרשה לך לנסוע לאומן, ובאמצע השנה תרשה לי לנסוע לפלורידה.

הראש ישיבה אמר: "העיקר מה שצריך להסתכל מי יכול להביא אותי להשם, מי יכול להביא אותי לתורה, מי יכול לגרום לי לשמוח עם התפילין? מישהו אמר כך, והוא אומר לכאן, והאחר אומר להשם, מה אני יכול לעשות עכשיו עם זה? מי יכול לגרום לי לומר מילה אחת

אל השם? והראש ישיבה אמר: "אם תמצא מקום שיכולים לתת לך יותר מזה, גם אני הולך לשם".

הראש ישיבה סיפר: אני הרי גדלתי אצל סבי הרבי מקרלסבורג זצ"ל, הייתי המשמש של זקיני, שימשתי אותו כל ימי חיי. ונקרע לי הלב כי ראיתי יהודי שחי עם השם, ומה יהיה איתי? למדתי אתו שירתתי אותו, אבל מה אני יכול לעשות? אם הרבי שלי אוכל, הרי גם אני עדיין צריך לאכול, אני לא יכול לצאת ידי חובה עם זה שהוא אוכל, תשאלו חסיד שרוף של רבי, אם הרבי שלו אוכל האם הוא גם צריך לאכול, או שיצא ידי חובה בזה שהרבי שלו כבר אכל...

הייתי משמש את סבי. הוא למד והתפלל והוא היה ער כל הלילה, אבל מה אני יכול לעשות? הייתי צריך את רבינו, הייתי צריך את הספרים הקדושים של מוהרא"ש וזה התחיל למשוך אותי אל השם.

אחד הבחורים סיפר לראש ישיבה איך הוא התקרב, כי אחד אמר לו שאסור לשמוע את השיעורים של הראש ישיבה, אז הוא רצה לשמוע מה אסור לשמוע.

סיפר הראש ישיבה שכך גם היה סיפור עם חסיד ברסלב שהוא היה מסכן חילוני לגמרי שנפל עמוק, הוא מצא ספר של ברסלב ואחד ניגש אליו ואמר לו שאסור להסתכל בזה. אז הוא התחיל לחפש למה אסור להסתכל בזה, ומזה הוא נהיה בעל תשובה ונהיה יהודי כשר.

הראש ישיבה סיפר על בחור שהיה כלוא בבית יותר משבע שנים. יותר משמיטה הוא לא יצא מהבית, עד שהגיע לברסלב, והתחיל לחיות; היום הוא גר בבית שמש, הוא אברך יקר, הוא יודע שולחן ערוך, הוא יודע הלכות, הוא מורה הוראה ותלמיד חכם מופלג.

לפני שהגיע אל רבינו הוא נכנס לקיצוניות ולמרה שחורה שהעולם הוא בחטא ואסור לדבר עם אנשים, עד שכל כך הסתבך עם זה שהוא נשאר בבית, ולא יצא משם.

הלך אליו מפיץ ובחכמה דפק אצלו בדלת ואמר לו שהוא מחפש מגיה לקונטרס של מוהרא"ש, והוא ישלם לו על זה, לא היה צריך הגהה זה היה סתם משחק, אבל המפיץ הבין שאם הוא יצטרך להגיה את זה הוא יהיה

העיקר
מה שצריך
להסתכל מי
יכול להביא
אותי
להשם, מי
יכול להביא
אותי
לתורה,
מי יכול
לגרום לי
לשמוח עם
התפילין?

מוכרח לקרוא את זה, וכשהוא יקרא את זה יתחיל להאיר לו האור.

הראש ישיבה אמר: "כבר עשו את המשחק הזה עם הרבה אנשים", אברכים באים אלי: "אשתי נגד ברסלב", אבל עם חכמה יכולים לתת לה קונטרס ולשאול אותה אם היא רוצה לתרגם את זה לאנגלית, וכשהיא תתישב עם זה כל יום, יכנס כזה אור של השם יתברך, עד שהיא תחשוב "מה יש נגד ברסלב".

"אבל הבחור ההוא כשהגיע לכאן מסכן הוא היה כל כך מסובך עם השיטה שלו, שהוא לא עלה לפה עם המעלית, הוא עלה עם המדרגות, כי הוא אומר שמעלית היא דבר חדש, להורים שלו לא היה מעלית בבית, הוא ישב פה ודיברתי אתו חצי שעה, בחזרה לביתו הוא כבר ירד עם המעלית, הוא נהיה כזה בחור יקר, הוא התחיל לחיות".

"הוא ישב כל היום בישיבה עם מכונת שיכפול, ושכפל דיסקים להפצה, מאות ואלפי עותקים, בשבת הוא לא רצה ללכת לאכול אצל אף אחד, הוא היה לוקח מצה מבית המדרש, הוא לא היה צריך כלום, הוא אכל מצה עם מים. הוא ישב ואמר משניות, ושכפל דיסקים במשך כל היום".

"היה לו גם מונה שעם זה היה מבקש הרבה תפילות מהשם על שידוך, הוא כבר היה בן עשרים ותשע, והוא מצא בחורה בת שמונה עשרה מבית שמש, היא התחילה לשמוע בקו את השיעורים, והיא רצתה בחור מהישיבה", הראש ישיבה אמר שיש הרבה מאוד בחורות מכל בתי החינוך בארץ ישראל, שרוצות בחורים מהישיבה, הם מקשיבות לשיעורים והן חפצות בחיים כאלו.

אחר כך אמר הראש ישיבה: "השבוע בכ"א אדר חל ההילולא של הצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך זי"ע, פעם הייתי בליזענסק ביומא דהילולא, יש שם התעוררות עצומה, אני מקווה בעזרת השם לנסוע לשם בשנה הבאה. עושים השנה לפני הקיץ עוד פעם קמפיין בשביל הישיבה, וכל אחד שיביא את הסכום יכול להצטרף לנסיעה, הנסיעה של שנה הבאה תהיה לפולין".

הראש ישיבה סיפר: "מעניין שבנסיעה של שנה שעברה הצטרפו כמה אברכים אפילו שלא הביאו את סכום הכסף שהיו צריכים להביא, רק בגלל שביקשו מהשם שהם רוצים להצטרף", איך הם יכלו להצטרף? כי מי שהביא את סכום הכסף יכול להצטרף לנסיעה, אבל אם מחמת סיבה כל שהיא הם לא יכולים להצטרף, אפשר למסור את זה למישהו אחר.

הראש ישיבה סיפר שהייתה נסיעה יפה - אבל גם נסיעה קשה, היו צריכים לנסוע ממקום למקום שבע שעות, אבל בפולין אמורה להיות נסיעה יפה וקלה, קברי

הצדיקים בפולין מסודרים הם במרחק של שעה מאחד לשני. זאת תהיה בעזרת השם נסיעה יפה וקצרה.

הראש ישיבה שאל את הבחורים מי מהם עדיין הולך להפצה, ענה אחד מהם שהוא הולך רק קצת, שאל אותו הראש ישיבה "קצת? צריכים ללכת קצת הרבה!".

הראש ישיבה סיפר: אדם אחד אמר למפיץ ר' נתן יעקובוביץ הי"ו, שחבל לחלק קונטרסים, כי זה מגיע לפח, ענה לו ר' נתן: "מה קורה עם צלחת חד פעמית אחרי שאתה משתמש בה? זה הולך לפח. נו, תקרא את הקונטרס ואחר כך אתה יכול לזרוק אותו..."

הראש ישיבה הזהיר את הבחורים: "כשהולכים להפצה אסור להיעלב" ההפצה אינה מיועדת לבעלי לב חלש, אם נעלבים כשמישהו זורק אותך, או כשאחד יורק, זה לא בשבילך, עמוד בצד. והראש ישיבה המשיך: "צריכים מפיצים שהם אנשים חיוביים, כי אפשר ברגע להיגרר למריבה עם מישהו, או שאפשר לתת חיוך, ולהמשיך הלאה".

שוחחו על החתונות הזולות בישיבה, אחד שאל אם הישיבה תהיה תפוסה כל לילה עם חתונות, אז הראש ישיבה יתחיל לבקש כסף? ענה לו הראש ישיבה: ואם מגיע קהל עצום לסעודה שלישית אז אני יתחיל לבקש כסף עבור הלחמניות? כל הקהילות נותנות איזה שרות לקהילה שלהם, זה אצלנו השרות, שלא עולה כסף לחתן. אותו אחד המשיך לשאול, ואם יהודי שהוא לא מהיכל הקודש ירצה לחתן פה, הוא יוכל לחתן פה? ענה הראש ישיבה: "זה לא הולך לקרות, הם לא הולכים לבוא, היה לי כבר עשרות פעמים אנשים ששואלים, אנשים התקשרו ואמרו כן אני רוצה, ובסוף כבר השיגו תורם לחתן באולם, לא רוצים ללכת לברסלב. אפילו בזמנים של הקורונה כשהיו צריכים להסתתר, אף אחד לא בא, ברסלב כל כך מבוזה עם כל כך הרבה לשון הרע".

אחד אמר פעם לחסיד ברסלב "אתה יודע מה היה אצל האדמו"ר שלי בשמחת תורה? סכנת נפשות! נדחפו עד כדי סכנת נפשות ממש". ענה לו החסיד ברסלב: "אצלנו בבית הכנסת היה מחיה נפשות".

באמצע המלווה מלכה יצא אחד הילדים מהמיטה והתלונן שהוא לא מרגיש טוב, כי העיניים שלו נעצמות מעצמם... כולם התאפקו מלצחוק, אבל הראש ישיבה אמר לו שזה שום דבר, זה סימן טוב.

הראש ישיבה סיפר: פעם אחת בא אחד לרופא להתלונן, שהוא לא יודע מה לעשות, לאחרונה הלב שלו דופק... הרגיע אותו הרופא שהוא לא צריך להיות מודאג מזה "עם הזמן זה יפסיק".

דיברו על המלחמה של רוסיה עם אוקראינה, אמר הראש ישיבה: "אנשים שאין להם אמונה נגמרים

הגוף שלי, על פי החשבון הזה אני עכשיו בן שבעים, והיום הולדת השני הוא כשנהייתי יהודי, אז אני עכשיו בן שלושים וחמש".

היו מחסידי ברסלב כשהיו שואלים אותם בן כמה אתה? היו עונים: "התכוונתם לשאול מתי הגוף שלי נולד, או ממתי התחלתי לחיות עם השם יתברך?"

הראש ישיבה אמר: "זה נס כל כך גדול שנתקרבנו לרבינו הקדוש, אם לא רבינו איך הייתי נראה עכשיו? נס שנמצאים אצל רבינו, הרי אפשר לחיות חיי גן עדן!" הראש ישיבה סיפר: כשהייתי בקריה הלכתי למשפחה, לערוך סיום מסכתא עם הילדים, ואני רואה על הדלת תלוי שלט 'ברוכים הבאים לגן עדן'. כשבן אדם רואה את זה הוא שואל "מה זאת אומרת, זה הגן עדן שלך?" כן, זה הגן עדן שלי! אני שמח לחזור הביתה! רק חסיד ברסלב יכול לתלות שלט כזה".

אחר כך שרו זמירות למלווה מלכה. הראש ישיבה סיפר: "שבוע לפני ההסתלקות של רבי נתן זי"ע יצאה שמועה בעיר שהתקרה של המקווה המקומית קרסה, זה היה באמצע החורף, שרר קור עז ונורא, והיה נראה שלא יוכלו ללכת למקווה, אבל רבי נתן כן רצה ללכת למקווה, כשהגיעו למקווה ראו שהוא לא קרס, אבל רבי נתן היה מוכן ללכת למקווה אפילו שאין לו גג, ושורר קור נורא ואיום".

כשרבי נתן יצא מהמקווה אמר: "אני מבטיח מי שילך למקווה, יהיה לו בסוף תקווה, הוא יהיה יהודי כשר, יהיה מי שיהיה, אם אדם יהיה חזק עם המקווה הוא יתקן את הכול".

מקווה יש לו שני פירושים, מקווה מלשון נאסף, ומקווה הוא גם לשון של תקווה, אם אדם הולך למקווה - יהיה לו תקווה, כשהולכים למקווה - יש בסוף תקווה. התודה להשם יתברך שזכיתי להשתתף בסעודת מלווה מלכה מפוארת אצל הראש ישיבה שליט"א, ולעלותה על הכתב לקוראים החשובים, ואפילו שרק עוד אחד ישמע שיחה מרבינו ועל ידי כך ירצה להיות יהודי כשר וירא שמים, ולהתחיל להתפלל וללמוד.

” ארתה
יודע מה היה
אצל האדמו"ר
שלי בשמחת
תורה? סכנת
נפשורת ענה
לו הרסיד
ברסלב:
” אצלנו
בבירת הכנסת
היה מרזיזה
נפשורת”

ממש! וסיים הראש ישיבה: "ר' נתן אמר שמלחמת גוג ומגוג הולכת להיות במוח של כל אחד, תהיה מלחמה בתוך המוח, האם השם שומר אותי באמת? האם השם איתי?".

אחד שאל: "אבל רואים במלחמת העולם השנייה, אלו שברחו הם למעשה אלו שנשארו לחיות". ענה לו הראש ישיבה: "לאן אתה הולך לברוח? לאן אתה רוצה לברוח? אי אפשר לברוח, רק אם השם אומר, רק אם השם רוצה".

וסיים הראש ישיבה: "מחר בבוקר אני יראה, אם אין מלחמה אני אלך למקווה, אני הולך להניח טלית ותפילין, ולהתחיל ללמוד חומש פרשת ויקהל. אבל אני לא יכול לחיות עכשיו בחרדה שהולכת להיות מלחמה, אני אראה מחר בבוקר מה המצב. וביום שני בבוקר אני יעשה אותו דבר, אני הולך לקום, אני הולך להסתכל מהחלון ולראות האם אין כאן מלחמה..."

יש מכתב ב"אשר בנחל" שהמכתב קירב אותי מאוד, מוהרא"ש כותב לאחד "תפסיק לשגע אותי, כבר כמה חודשים אתה בא להגיד לי שהרופא שלך נתן לך רק חמישה ימים לחיות ואתה כבר הולך למות, מה אתה רוצה ממני? אם הרופא אומר לך שאתה הולך לחיות רק עוד יום אחד, תקרא בערב קריאת שמע בכוונה, ותמסור את עצמך להשם. בבוקר אם אתה קם ואתה רואה שאתה עדיין חי, קפוץ למקווה, ואחר כך תעמוד להתפלל, תשמח עם השחרית האחרונה שלך בעולם הזה, כי הרופא אמר שאתה כבר לא הולך לחיות".

ומוהרא"ש ממשיך במכתב: "הרופאים גם אמרו לי שיש לי שבועיים לחיות, ומאז כבר עברו עשרים שנה. ובכל יום אני חושב שהיום הוא יומי האחרון שאני בחיים, אני נעמד להתפלל את תפילת שחרית האחרונה, ואחר כך אני נוטל ידיים לפת שחרית, ואחר כך אני חוטף ללמוד מקרא, משנה, גמרא, ואחר כך אני מתבודד". סיים הראש ישיבה: "זה מכתב יפה מאוד, שכל כל כך חזק שמוהרא"ש מלמד אותנו כאן!"

הראש ישיבה סיפר: "כשהייתי בחור ולמדתי בישיבה מסוימת, עבד שם גר, וכשהיו שואלים אותו בן כמה הוא? הוא היה עונה יש לי שני ימי הולדת, אחד כשנולד